

SECȚIA A II-A CIVILĂ

Grila nr.1

 Secția a II-a Civilă - Drept comercial**1 În raporturile juridice dintre profesioniști:**

- A. creditorul nu poate fi pus în întârziere.
- B. debitorul este de drept în întârziere dacă nu execută la termenul stipulat în contract obligația asumată.
- C. este considerată nescrisă o clauză prin care creditorul este scutit de obligația de a dovedi cazurile în care debitorul se află de drept în întârziere.

Răspuns: C**2 Este întrerupt cursul prescripției extinctive al dreptului material la acțiunea având ca obiect plata unei sume de bani:**

- A. prin solicitarea unui termen de plată a creanței adresat creditorului numai dacă această solicitare s-a făcut după împlinirea prescripției.
- B. prin constituirea ca parte civilă pe parcursul urmăririi penale numai dacă această cerere a fost făcută în fața unui organ de urmărire penală competent.
- C. prin punerea în întârziere a celui în folosul căruia curge prescripția, numai dacă aceasta este urmată de chemarea lui în judecată în termen de 6 luni de la data punerii în întârziere.

Răspuns: C**3 În contractul de vânzare:**

- A. lipsa prețului este o cauză de nulitate a contractului, chiar dacă părțile au convenit asupra unei modalități în care prețul poate fi determinat ulterior, dar nu mai târziu de data plății și nu necesită un nou acord de voință al părților.
- B. când prețul se determină în funcție de greutatea lucrului, la stabilirea cuantumului său nu se ține cont de greutatea ambalajului.
- C. când prețul este într-atât de disproporționat față de valoarea bunului, încât este evident că părțile nu au dorit să consimtă o vânzare, intervine nulitatea absolută a contractului.

Răspuns: B**4 Este exonerat de răspundere civilă antreprenorul față de beneficiar:**

- A. pentru viciile ascunse ale lucrării executate, dacă beneficiarul a recepționat lucrarea fără rezerve.
- B. numai dacă dovedește că viciile rezultă din deficiențe ale expertizelor sau planurilor arhitectului ori ale inginerului ales de către beneficiar, în cadrul unui contract antrepriză de lucrări în construcții.
- C. dacă viciile lucrării executate au fost cauzate de subantreprenor

Răspuns: B**5 În contractul de asigurare, asiguratul este obligat să:**

- A. plătească primele de asigurare, la termenele stabilite în contract, dacă această obligație nu revine, în puterea contractului, unei alte persoane, în calitate de contractant al asigurării.
- B. plătească indemnizația de asigurare, în condițiile stabilite în contract.
- C. răspundă în scris la întrebările formulate de asigurător, precum și să declare, la data încheierii contractului, orice informații sau împrejurări pe care le cunoaște și care, de asemenea, sunt esențiale pentru evaluarea riscului, chiar dacă nu este persoana care contractează asigurarea.

Răspuns: A**6 În cazul contractului de transport de bunuri, documentul de transport:**

- A. se întocmește în cel puțin două exemplare, unul pentru expeditor și altul care însoțește bunul până la destinație.
- B. este semnat, sub sancțiunea nulității, de expeditor și de transportator
- C. dovedește, până la proba contrară, luarea în primire a bunului spre transport, natura, cantitatea și starea aparentă a acestuia.

Răspuns: C

7 În materia asocierii în participațiune:

- A. proba contractului de asociere se realizează numai prin înscris autentic, dacă asociații pun la dispoziția asocierii în participațiune bunuri imobile.
- B. o clauză din contractul de asociere care limitează răspunderea asociaților față de terți este considerată nescrisă.
- C. asociații, acționând pe contul asocierii, sunt ținuți solidar față de terți de actele încheiate de oricare dintre ei.

Răspuns: C**8 În jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a decis că:**

- A. pot fi considerate titluri executorii atât contractele de credit, cât și toate celelalte garanții reale sau personale emise sau constituite în favoarea instituției de credit, cum ar fi scrisorile de garanție bancară, indiferent de calitatea de creditor ori de debitor a băncii.
- B. scrisoarea de garanție emisă de o instituție de credit constituie titlu executoriu numai dacă aceasta este emisă în garantarea unui contract de credit.
- C. scrisoarea de garanție emisă de o instituție de credit constituie titlu executoriu numai dacă aceasta este emisă în garantarea unui contract de credit sau când banca are calitate de debitor.

Răspuns: B**9 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a stabilit că:**

- A. soluția legislativă cuprinsă în art. 114 alin. (3) din Legea societăților nr. 31/1990, care nu permite contestarea în justiție, pe calea acțiunii în anulare prevăzute de art. 132 din lege, a deciziilor consiliului de administrație, respectiv directoratului luate în exercitarea atribuțiilor proprii, este neconstituțională.
- B. soluția legislativă cuprinsă în art. 114 alin. (3) din Legea societăților nr. 31/1990, care nu permite contestarea în justiție, pe calea acțiunii în anulare prevăzute de art. 132 din lege, a deciziilor consiliului de administrație, respectiv directoratului luate în exercitarea atribuției delegate de majorare a capitalului social este constituțională, de vreme ce aceste decizii pot fi supuse aprobării adunării generale.
- C. soluția legislativă cuprinsă în art. 114 alin. (3) din Legea societăților nr. 31/1990, care nu permite contestarea în justiție, pe calea acțiunii în anulare prevăzute de art. 132 din lege, a deciziilor consiliului de administrație, respectiv directoratului luate în exercitarea atribuției delegate de majorare a capitalului social, este neconstituțională.

Răspuns: C**10 Este remuneratorie:**

- A. dobânda datorată de debitorul obligației de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenței obligației.
- B. dobânda datorată de debitorul obligației de a da o sumă de bani, pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență.
- C. penalitatea prevăzută de părți în contract pentru neexecutarea la scadență a unei obligații de a face.

Răspuns: A**11 Cererea debitorului, adresată tribunalului, pentru a fi deschisă procedura de insolvență:**

- A. va fi semnată de persoanele care, potrivit actului constitutiv sau statutului persoanei juridice, au calitatea de a o reprezenta, fără a fi necesară o hotărâre a asociaților/acționarilor. În cazul în care prin cererea debitorului se solicită aplicarea procedurii simplificate, la aceasta se va atașa și hotărârea adunării generale a asociaților/acționarilor în acest sens
- B. va fi semnată de persoanele care, potrivit actului constitutiv sau statutului persoanei juridice, au calitatea de a o reprezenta, fără a fi necesară o hotărâre a asociaților/acționarilor. În cazul în care prin cererea debitorului se solicită aplicarea procedurii generale, la aceasta se va atașa și hotărârea adunării generale a asociaților/acționarilor în acest sens
- C. va fi semnată de persoanele care, potrivit actului constitutiv sau statutului persoanei juridice, au calitatea de a o reprezenta. În cazul în care prin cererea debitorului se solicită aplicarea procedurii generale, la aceasta se va atașa și hotărârea adunării generale a asociaților/acționarilor în acest sens, precum și hotărârea adunării creditorilor

Răspuns: A

12 Prin contractul de leasing:

- A. obligația de a asigura bunul revine locatorului/finanțatorului, care are libertatea în privința alegerii asigurătorului, dacă părțile nu au convenit altfel.
- B. obligația de a asigura bunul revine locatarului/utilizatorului, care are libertatea în privința alegerii asigurătorului, dacă părțile nu au convenit altfel.
- C. costurile asigurării sunt în sarcina locatorului/finanțatorului, dacă prin contract părțile nu convin altfel.

Răspuns: A**13 Trasul care plătește un cec, ce poate fi girat:**

- A. nu este dator să verifice regularitatea succesiunii girurilor și nici autenticitatea semnăturilor giranților;
- B. este dator să verifice regularitatea succesiunii girurilor, dar nu și autenticitatea semnăturilor giranților;
- C. este dator să verifice regularitatea succesiunii girurilor și autenticitatea semnăturilor giranților.

Răspuns: B**14 Când s-a obligat împreună cu debitorul principal cu titlu de fideiutor solidar sau de codebitor solidar, fideiutorul:**

- A. poate invoca beneficiile de diviziune și de discuțiune, însă numai înainte de judecarea fondului procesului;
- B. poate invoca numai beneficiul de discuțiune;
- C. nu mai poate invoca beneficiile de discuțiune și de diviziune.

Răspuns: C**15 În situația în care constitutorul ipotecii imobiliare este o persoană juridică:**

- A. consimțământul trebuie exprimat în formă autentică în fața notarului public, numai printr-un mandatar împuternicit printr-o procură autentică, sub sancțiunea nulității absolute;
- B. ipoteca asupra bunurilor acesteia poate fi consimțită în virtutea puterilor conferite în urma deliberărilor sau împuternicirilor întocmite sub semnătură privată, în conformitate cu regulile din actul constitutiv privitoare la reprezentare;
- C. consimțământul trebuie exprimat în formă autentică în fața notarului public sau printr-un mandatar împuternicit printr-o procură autentică, sub sancțiunea nulității relative.

Răspuns: B**16 Contractul se încheie:**

- A. în momentul și în locul în care ofertantul ia cunoștință de acceptarea cu modificări a ofertei;
- B. în momentul și în locul în care acceptarea ajunge la ofertant, chiar dacă acesta nu ia cunoștință de ea din motive care nu îi sunt imputabile;
- C. în momentul și în locul în care este expediată acceptarea ofertei.

Răspuns: B**17 Dacă plata se face prin virament bancar, data plății este:**

- A. aceea la care contul creditorului a fost alimentat cu suma de bani care a făcut obiectul plății;
- B. aceea la care contul debitorului a fost debitat;
- C. aceea la care a fost emis ordinul de plată.

Răspuns: A**18 Înalta Curte de Casație și Justiție a decis în jurisprudența sa obligatorie, că ipotezele de excludere a asociatului prevăzute art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare:**

- A. nu se completează cu prevederile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil
- B. se completează cu prevederile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. Modalitatea de redactare a art.222 din Legea nr. 31/1990 conduce către concluzia că enumerarea pe care o cuprinde este exemplificativă, ceea ce implică, în lipsa oricărui alt indiciu contrar, posibilitatea excluderii asociatului și în alte situații decât cele reglementate.
- C. se completează cu prevederile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, întrucât enumerarea de la art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu exclude aplicarea principiului din legea generală, în alte situații decât cele prevăzute de legea specială.

Răspuns: A

19 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a decis că dispozițiile art. 48 alin. (7) din Legea nr. 85/2014:

- A. sunt contrare art. 21 și art. 135 din Constituție, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că se exceptează de la controlul de legalitate al instanței de judecată planul de reorganizare propus.
- B. sunt constituționale în raport cu criticile formulate, întrucât delimitarea prin lege a competențelor tuturor celor implicați în procedura prevăzută de legea insolvenței stabilește cadrul procesual în care părțile își pot exercita eficient drepturile procesuale. Extinderea competenței judecătorului-sindic asupra controlului oportunității deciziilor adoptate în activitatea de administrare a debitorului ar constitui o depășire a atribuțiilor instanțelor judecătorești, o intervenție inadmisibilă în activitatea de organizare și funcționare a unei societăți comerciale.
- C. sunt contrare art. 21 și art. 135 din Constituție, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât controlul exercitat de instanță nu trebuie să se limiteze la aspectele de legalitate ale deciziilor manageriale, ci trebuie să cenzureze opțiunile considerate oportune de către persoanele competente legal în exercitarea atribuțiilor de administrare, respectiv administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar.

Răspuns: B

20 În contractele încheiate între un profesionist și un consumator:

- A. este valabilă o clauză de indexare a prețurilor de către profesionist, dacă metoda prin care prețurile variază nu este descrisă în mod explicit, dar este previzibilă pentru profesionist
- B. este nulă o clauză care dă dreptul profesionistului să constate unilateral conformitatea produselor și serviciilor furnizate cu prevederile contractuale
- C. este anulabilă o clauză care restrânge sau anulează dreptul consumatorului de a denunța sau de a rezilia unilateral contractul, în cazurile în care profesionistul a modificat unilateral termenul de livrare a unui produs ori termenul de executare a unui serviciu care intră în obiectul principal al contractului

Răspuns: B

Secții civile (Secția a II-a Civilă) - Drept procesual civil

21 În ipoteza mai multor capete principale de cerere având aceeași cauză sau cauze diferite, dar aflate în strânsă legătură, instanța competentă se determină:

- A. prin luarea în considerare a obiectului fiecărei cereri, iar dacă unul dintre capetele de cerere este de competența altei instanțe, instanța sesizată va dispune disjungerea și își va declina în mod corespunzător competența;
- B. ținându-se seama de acea pretenție care atrage competența unei instanțe de grad mai înalt;
- C. întotdeauna potrivit liberei alegeri a reclamantului.

Răspuns: B

22 Soluțiile pe care le poate pronunța Inalta Curte de Casație și Justiție în caz de casare:

- A. trimite cauza spre o nouă judecată, întotdeauna instanței de apel, ca instanță de fond;
- B. trimite, o singură dată în cursul procesului, cauza spre o nouă judecată, întotdeauna instanței de apel care a pronunțat hotărârea casată;
- C. în cazul casării pentru încălcarea autorității de lucru judecat, respinge cererea ca inadmisibilă.

Răspuns: C

23 Recursul formulat împotriva încheierii prin care a fost suspendată judecarea procesului, precum și a încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a cauzei:

- A. este admisibil, indiferent dacă încheierea de suspendare a fost pronunțată într-o cauză în care hotărârea ce urmează a se da asupra fondului este sau nu definitivă;
- B. este inadmisibil, în acele situații în care hotărârea care finalizează procesul este definitivă, în aplicarea principiului accesorium sequitur principale;
- C. este în orice situație inadmisibil împotriva încheierii prin care s-a dispus respingerea cererii de repunere pe rol a procesului.

Răspuns: A

24 În noțiunea de probe noi care pot fi propuse și încuviințate în faza apelului se includ:

- A. atât probele propuse în fața primei instanțe, prin cererea de chemare în judecată sau prin întâmpinare, cât și cele care nu au fost propuse în fața primei instanțe sau au fost propuse tardiv, iar în privința lor prima instanță de fond a constatat decăderea;
- B. exclusiv cele care nu au putut fi propuse în fața primei instanțe, cele care au fost respinse de către prima instanță sau asupra cărora aceasta a omis să se pronunțe;
- C. exclusiv probele propuse în termenele legale, în fața primei instanțe, prin cererea de chemare în judecată sau prin întâmpinare.

Răspuns: A

25 Judecarea cauzelor se suspendă de drept:

- A. în cauzele aflate pe rolul instanțelor la data sesizării Inaltei Curți de Casație și Justiție, în care soluționarea acestora depinde de dezlegarea problemelor de drept ce fac obiectul recursului în interesul legii;
- B. întotdeauna, prin deschiderea procedurii insolvenței, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive;
- C. în cazul în care instanța formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Răspuns: C

26 Recursul în interesul legii este admisibil:

- A. numai dacă se face dovada că problema de drept care face obiectul sesizării a fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești arondate unor curți de apel diferite;
- B. inclusiv atunci când sesizarea ridică o problemă de aplicare a dispozițiilor legale considerate a fi incidente în speță, prin lămurirea unor chestiuni de fapt care se stabilesc cazual, în concret, pe baza unei evaluări directe, în raport cu circumstanțele fiecărei cauze;
- C. numai dacă problema de drept care formează obiectul judecății a fost soluționată în mod diferit, prin hotărâri judecătorești definitive, anexate sesizării.

Răspuns: C

27 Actul de procedură făcut peste termenul prevăzut de lege pentru exercitarea unui drept procesual:

- A. de regulă, este nul, vătămarea fiind prezumată prin lege;
- B. este lovit de nulitate, dacă se dovedește existența unei vătămări, care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acestuia;
- C. nulitatea acestuia poate fi acoperită.

Răspuns: A

28 Excepția autorității de lucru judecat:

- A. poate fi invocată în recurs numai din oficiu de către instanță, atunci când ea nu a fost invocată de părți pe calea apelului;
- B. poate fi invocată de părți în recurs, numai dacă ea nu a putut fi invocată pe calea apelului sau în cursul judecării apelului;
- C. poate fi invocată de instanță sau de părți în orice stare a procesului, chiar înaintea instanței de recurs.

Răspuns: C

29 În recurs, ordinea soluționării excepțiilor este următoarea:

- A. tardivitatea, inadmisibilitatea, competența;
- B. lipsa calității procesuale active, compunerea completului de judecată, lipsa calității de reprezentant;
- C. inadmisibilitatea, tardivitatea, lipsa de interes.

Răspuns: C

30 În jurisprudența Curții Constituționale, cu privire la dispozițiile art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, s-a reținut că:

- A. rațiunea limitării căii de atac a recursului împotriva hotărârii de declinare a competenței este aceea de a permite soluționarea cauzei de oricare dintre instanțele sesizate cu soluționarea litigiului;
- B. lipsa instituirii unei căi de atac împotriva hotărârii de declinare a competenței nu încalcă principiul egalității în drepturi și liberul acces la justiție, cu referire la exercitarea dreptului la un recurs efectiv;
- C. excepția necompetenței materiale sau teritoriale se soluționează înainte de a aborda fondul litigiului și poate fi invocată din oficiu sau numai la cererea reclamantului, în scopul stabilirii instanței judecătorești competente sau, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională.

Răspuns: B

31 În exercitarea rolului său în proces în aflarea adevărului, judecătorul poate dispune:

- A. introducerea în cauză a altor persoane, în orice condiții
- B. schimbarea denumirii sau temeiului juridic al cererii, chiar împotriva unei înțelegeri exprese încheiate de părți cu privire la drepturi de care, potrivit legii, pot dispune, prin care au stabilit calificarea juridică și motivele de drept asupra cărora au înțeles să limiteze dezbaterile, dacă aceasta nu încalcă drepturile sau interesele legitime ale altora
- C. administrarea unor probe considerate necesare, chiar dacă părțile nu le-au solicitat în condițiile legii, dacă ele sunt admisibile.

Răspuns: C

32 În cazul coparticipării procesuale:

- A. actele de procedură, apărările sau concluziile unuia dintre reclamanți sau pârâți profită, ca regulă, celorlalți.
- B. reclamanții sau pârâții care nu s-au înfățișat în proces ori care nu au îndeplinit un act de procedură în termen vor continua să fie citați, dacă, potrivit legii, nu au termen în cunoștință, ori dacă nu au un reprezentant comun căruia să i se comunice toate actele de procedură
- C. dacă prin natura raportului juridic sau în temeiul unei dispoziții legale, efectele hotărârii se întind asupra tuturor reclamanților sau pârâților, actele de procedură îndeplinite numai de unii dintre ei profită sau îi prejudiciază și pe ceilalți.

Răspuns: B

33 Lipsa dovezii calității de reprezentant a celui care a reprezentat reclamantul cu capacitate procesuală deplină înaintea primei instanțe:

- A. poate fi invocată în calea de atac, dacă a fost invocată în fața primei instanțe dar aceasta a omis să se pronunțe asupra ei.
- B. conduce la anularea cererii de chemare în judecată, dacă reclamantul a formulat și a semnat personal această cerere
- C. permite reprezentantului formularea unei cereri de renunțare la judecată, chiar fără un mandat special, dacă probele administrate vădesc lipsa temeiniciei cererii de chemare în judecată.

Răspuns: A**34 Excepția necompetenței teritoriale nu poate fi invocată din oficiu:**

- A. într-un litigiu în care un judecător are calitatea de reclamant și este sesizată instanța inferioară celei la care reclamantul își desfășoară activitatea.
- B. într-un litigiu în care un profesionist acționează împotriva unui consumator și este sesizată instanța de la sediul profesionistului, iar între părți nu a intervenit o convenție privind alegerea de competență, încheiată în condițiile legii.
- C. într-un litigiu care are ca obiect executarea unui contract de transport și este sesizată instanța de la domiciliul sau sediul pârâtului

Răspuns: C**35 Sancțiunea nerespectării unui termen procedural este:**

- A. decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel, dacă respectivul termen oprește îndeplinirea unui act de procedură înaintea împlinirii lui
- B. anularea actului de procedură, la cererea celui interesat, dacă respectivul termen are caracter dilatoriu ori prohibitiv.
- C. respingerea ca prematură a căii de atac formulate înainte de împlinirea termenului stabilit de lege pentru declararea ei.

Răspuns: B**36 Hotărârea judecătorească**

- A. poate fi lămurită, la cererea părților, în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în căile extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare.
- B. poate fi completată, în termen de 15 zile de la pronunțare, când a fost dată în fond, după casarea cu reținere.
- C. este supusă recursului numai dacă prin aceasta s-a dispus suspendarea judecării de o instanță de apel.

Răspuns: B**37 Nu poate fi atacată cu o contestație în anulare:**

- A. o hotărâre pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unei revizui, îndreptate împotriva unei hotărâri date de aceeași instanță în recurs, pentru motivul că instanța nu analizat un motiv de revizuire.
- B. o hotărâre pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs, pentru motivul că dezlegarea dată recursului este rezultatul unei erori materiale.
- C. o hotărâre pronunțată de instanța de apel care, potrivit legii, nu mai poate fi atacată cu recurs, pentru motivul că, respingând apelul, instanța a omis să cerceteze vreunul dintre motivele de apel.

Răspuns: A**38 Nu poate fi atacată cu revizuire:**

- A. o hotărâre pronunțată asupra fondului ori care evocă fondul, dacă partea care o exercită a fost împiedicată să se înfățișeze la judecată și să înștiințeze instanța despre aceasta, dintr-o împrejurare mai presus de voința sa.
- B. o hotărâre care nu este pronunțată asupra fondului, dacă partea care o exercită invocă existența unei hotărâri potrivnice dată de o instanță de același grad, căreia îi este încălcată autoritatea de lucru judecat.
- C. o hotărâre care nu evocă fondul ori care nu este pronunțată asupra fondului, dacă s-a casat, s-a anulat ori s-a schimbat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere.

Răspuns: C

39 Hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unei chestiuni de drept:

- A. este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.
- B. își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.
- C. este pronunțată de un complet de 20 de judecători din cadrul secțiilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, dintre care 12 judecători sunt desemnați din cadrul secției în competența căreia intră chestiunea de drept dezlegată.

Răspuns: B**40 Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit, în jurisprudența sa cu caracter obligatoriu, că în cazul suspendării facultative a judecății dispuse de instanță până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a unei hotărâri preliminare:**

- A. nu intervine perimarea cererii de chemare în judecată sau, după caz, a căii de atac, în ipoteza în care partea interesată nu solicită repunerea cauzei pe rol în termen de 6 luni de la data pronunțării hotărârii preliminare, instanța de judecată fiind obligată să dispună din oficiu reluarea judecării procesului.
- B. intervine perimarea cererii de chemare în judecată sau, după caz, a căii de atac, în ipoteza în care partea interesată nu solicită repunerea cauzei pe rol în termen de 6 luni de la data pronunțării hotărârii preliminare, instanța de judecată nefiind obligată să dispună din oficiu reluarea judecării procesului.
- C. nu intervine perimarea cererii de chemare în judecată sau, după caz, a căii de atac, în ipoteza în care partea interesată nu solicită repunerea cauzei pe rol în termen de 6 luni de la data pronunțării hotărârii preliminare, însă instanța de judecată nu este obligată să dispună din oficiu reluarea judecării procesului.

Răspuns: A

 Secția a II-a Civilă - Jurisp CEDO

41 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la o instanță, garantat de art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului a fost interpretat în sensul că:

- A. deși este adevărat că autorităților naționale le revine, în primul rând, sarcina de a interpreta și de a aplica normele de natură procedurală, un formalism excesiv în aplicarea acestora se poate dovedi contrar art. 6 § 1 din Convenție atunci când acesta se face în detrimentul uneia dintre părți
- B. efectivitatea dreptului de acces la o instanță nu impune ca un individ să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act ce constituie o ingerință în drepturile sale
- C. atunci când partea dispune de mai multe căi de atac efective, aceasta este obligată să le folosească pe toate iar instanțele trebuie să facă tot ce se poate aștepta în mod rezonabil de la acestea pentru a se asigura că partea are cunoștință de aceste proceduri

Răspuns: A

42 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. aplicarea art. 14 din Convenția europeană a drepturilor omului presupune neapărat o încălcare a unuia din drepturile materiale garantate de Convenție, acesta nefiind autonom. Prin urmare, pentru ca art. 14 să devină aplicabil, nu este suficient ca faptele cauzei să intre "în sfera de aplicare" a altor norme materiale din Convenție sau din protocoalele la aceasta
- B. pentru a exista o problemă în temeiul art. 14 din Convenția europeană a drepturilor omului trebuie să existe o diferență de tratament între persoane aflate în situații similare sau aproape similare. Astfel, numai diferențele de tratament bazate pe o caracteristică personală (sau "statut"), prin care persoane sau grupuri de persoane se deosebesc între ele, nu sunt de natură să atragă după sine aplicarea art. 14
- C. o diferență de tratament între persoane aflate în situații similare sau aproape similare va fi considerată discriminatorie doar dacă nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă, cu alte cuvinte, dacă nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit

Răspuns: C

43 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces efectiv la o instanță, garantat de art. 6 alin. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului:

- A. impune ca, atunci când o hotărâre luată de o autoritate administrativă cu privire la contestații legate de drepturi și obligații cu caracter civil nu îndeplinește, ea însăși, condițiile stabilite la art. 6 din Convenție, hotărârea respectivă să fie supusă unei verificări ulterioare de către un organ judecătoresc cu competență deplină care oferă garanțiile prevăzute de această dispoziție
- B. nu impune accesul la un organ judecătoresc cu competență deplină, care oferă garanțiile prevăzute de art.6 alin. 1 din Convenție, pentru a formula o plângere împotriva hotărârii luate de o autoritate administrativă cu privire la contestații legate de drepturi și obligații cu caracter civil, care nu îndeplinește, ea însăși, condițiile stabilite la art. 6 din Convenție
- C. impune ca, atunci când o hotărâre luată de o autoritate administrativă cu privire la contestații legate de drepturi și obligații cu caracter civil nu îndeplinește, ea însăși, condițiile stabilite la art. 6 din Convenție, hotărârea respectivă să fie supusă unei verificări ulterioare de către un organ administrativ cu competență deplină care oferă garanțiile prevăzute de această dispoziție

Răspuns: A

44 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, evaluarea caracterului rezonabil al duratei procedurii se face prin prisma circumstanțelor cauzei și având în vedere următoarele criterii:

- A. complexitatea cauzei, conduita reclamantului și a autorităților competente și miza reclamantului în cadrul litigiului
- B. calitatea jurisprudenței instanțelor interne, deficiențele din sistemul judiciar
- C. complexitatea cauzei, conduita părților și a autorităților competente, precum și deficiențele sistemului administrativ

Răspuns: A

45 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că:

- A. prevederile art. 6 § 1 din Convenție au fost lipsite de orice efect util, prin omisiunea autorităților naționale, timp de peste cinci ani, de a lua măsurile necesare pentru a se conforma unei hotărâri judecătorești definitive și executorii, întrucât executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de la ce instanță ar emana, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din "proces" în sensul art. 6 din Convenție
- B. dreptul de acces la o instanță nu este încălcat dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți
- C. obligația de a executa o hotărâre judecătorească se limitează la dispozitivul acesteia, fondul hotărârii fiind mai puțin relevant, astfel că nu se impune ca acesta să fie respectat și aplicat. De aceea, comportamentul administrației în urma unei hotărâri definitive și executorii a justiției administrative, de a pune sub semnul întrebării fondul acestei hotărâri nu încalcă art. 6 § 1 din Convenție

Răspuns: A

 Secția a II-a Civilă - Jurisp CJUE

46 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu privire la noțiunea de consumator, s-a decis că:

- A. o persoană fizică ce exercită profesia de avocat și încheie un contract de credit cu o bancă, fără ca scopul creditului să fie precizat în acest contract, poate fi considerată „consumator”, în sensul articolului 2 litera (b) din Directiva 93/13/CEE, atunci când contractul menționat nu este legat de activitatea profesională a celui avocat
- B. aceasta nu are un caracter obiectiv, ea depinzând de cunoștințele concrete pe care persoana în cauză le poate avea sau de informațiile de care această persoană dispune în mod real
- C. este consumator orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența Directivei 93/13/CEE, acționează în scopuri din sfera activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale

Răspuns: A

47 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu privire la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE, s-a decis că:

- A. noțiunea „obiectul principal al contractului” nu include o clauză contractuală inserată într-un contract de împrumut încheiat în monedă străină, care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale și potrivit căreia împrumutul trebuie restituit în aceeași monedă străină în care a fost contractat, având în vedere că această clauză stabilește o prestație neesențială care nu caracterizează acest contract
- B. cerința potrivit căreia o clauză contractuală trebuie redactată în mod clar și inteligibil trebuie înțeleasă ca impunând nu numai ca respectiva clauză să fie inteligibilă pentru consumator din punct de vedere gramatical, ci și ca respectivul contract să expună în mod transparent funcționarea concretă a mecanismului de schimb al monedei străine la care se referă clauza respectivă, precum și relația dintre acest mecanism și cel prevăzut prin alte clauze referitoare la deblocarea împrumutului, astfel încât consumatorul să poată să evalueze, pe baza unor criterii clare și inteligibile, consecințele economice care rezultă din aceasta în ceea ce îl privește
- C. nu se circumscriu noțiunii de „obiect principal al contractului” clauzele contractuale care stabilesc prestațiile esențiale ale acestui contract și care, ca atare, îl caracterizează

Răspuns: B

48 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu privire la obligațiile care revin instanței naționale în conformitate cu dispozițiile Directivei 93/13/CEE, s-a decis că:

- A. protecția pe care directiva o conferă consumatorilor exclude ipotezele în care consumatorul, care a încheiat cu un vânzător sau cu un furnizor un contract care conține o clauză abuzivă, se abține să invoce caracterul abuziv al acestei clauze fie pentru că acesta nu își cunoaște drepturile, fie pentru că este descurajat să le invoce din cauza cheltuielilor pe care le-ar implica o acțiune în justiție
- B. instanța națională are obligația de a examina din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale de îndată ce dispune de elementele de drept și de fapt necesare în acest sens. Atunci când consideră că o astfel de clauză este abuzivă, instanța nu o aplică, exceptând cazul în care consumatorul se opune
- C. instanța națională nu are obligația de a examina din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale și de a nu aplica o astfel de clauză, în cazul în care își verifică propria competență teritorială

Răspuns: B

49 Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene:

- A. articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru, care permite instanței naționale, atunci când constată nulitatea unei clauze abuzive cuprinse într-un contract încheiat între un vânzător sau un furnizor și un consumator, să completeze respectivul contract modificând conținutul acestei clauze
- B. Directiva 93/13/CEE trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care nu permite instanței sesizate cu o cerere de somație de plată să aprecieze din oficiu, deși dispune de elementele de drept și de fapt necesare în acest scop, caracterul abuziv al unei clauze privind dobânda moratorie cuprinse într-un contract încheiat între un vânzător sau un furnizor și un consumator, în lipsa unei opoziții formulate de acesta din urmă
- C. articolul 4 alineatul (2) și articolul 5 din Directiva 93/13/CEE trebuie interpretate în sensul că cerința potrivit căreia o clauză contractuală trebuie exprimată în mod clar și inteligibil impune ca acele clauze contractuale care nu au făcut obiectul unei negocieri individuale într-un contract de împrumut încheiat cu consumatori, clauze care stabilesc în mod precis quantumul costurilor de administrare și al unui comision de acordare care urmează să fie suportate de consumator, metoda lor de calcul și data de exigibilitate a acestora, trebuie să detalieze de asemenea toate serviciile furnizate în schimbul sumelor în cauză

Răspuns: B

50 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene s-a decis că

- A. articolul 1 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE trebuie interpretat în sensul că o clauză contractuală care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, ci reflectă o normă care, potrivit legii naționale, se aplică între părțile contractante în lipsa unui acord diferit în această privință, intră în domeniul de aplicare al acestei directive
- B. articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE trebuie interpretat în sensul că o clauză contractuală referitoare la costuri de administrare a unui contract de împrumut, care nu permite identificarea fără ambiguitate a serviciilor concrete furnizate în schimbul acestora, creează, în principiu, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract în detrimentul consumatorului, în contradicție cu cerința de bună-credință
- C. articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE trebuie interpretat în sensul că cerința potrivit căreia o clauză contractuală trebuie exprimată în mod clar și inteligibil presupune că, în cazul contractelor de credit, instituțiile financiare trebuie să furnizeze împrumutaților informații suficiente pentru a le permite să adopte decizii prudente și în cunoștință de cauză. În această privință, această cerință presupune ca o clauză potrivit căreia împrumutul trebuie restituit în aceeași monedă străină în care a fost contractat să fie înțeleasă de consumator atât pe plan formal și gramatical, cât și în ceea ce privește efectele concrete ale acesteia, în sensul ca un consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat să poată nu numai să cunoască posibilitatea aprecierii sau a deprecierii monedei străine în care a fost contractat împrumutul, ci și să evalueze consecințele economice, potențial semnificative, ale unei astfel de clauze asupra obligațiilor sale financiare.

Răspuns: C